

Verweerschrift inzake bezwaar tegen invordering dwangsom 5.1.2e

Geachte bezwarencommissie,

Naar aanleiding van het bezwaarschrift van 5.1.2e heb ik de volgende opmerkingen.

1. Last onder dwangsom.

Zoals u in de stukken heeft gelezen, heeft het college aan 5.1.2e op 7 december 2018 een last onder dwangsom opgelegd wegens bewoning van een recreatiewoning op recreatiepark "De Kievit" in strijd met het Bestemmingsplan buitengebied 2008 van de gemeente Baarle-Nassau. Dit is een overtreding van artikel 2 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht.

5.1.2e heeft in de eerdere procedure niet gereageerd, noch op brieven van de gemeente, noch op het voornemen tot het opleggen van de last onder dwangsom of op het besluit tot het opleggen van de last. Ook heeft hij tegen het besluit tot het opleggen van de last geen bezwaar ingediend.

2. Besluit tot invordering

Uit diverse omstandigheden heeft de gemeente kunnen concluderen dat na het verstrijken van de begunstigingstermijn de overtreding nog steeds gaande was. Deze omstandigheden waren de uitgevoerde controles, de inschrijving in de Basisregistratie personen, de slagboomgegevens van park de Kievit, en het niet hebben van een hoofdverblijf elders. 5.1.2e woont nog altijd in zijn recreatiewoning aan de Kievit 12b 5.1.2e. Het college heeft daarom besloten om tot invordering van de verbeurde dwangsom over te gaan.

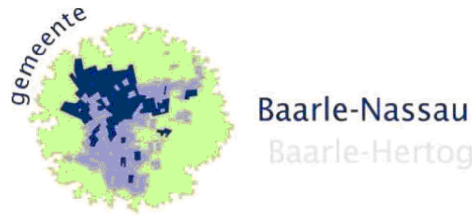
3. Wanneer afzien of matigen van dwangsom

Op basis van literatuur en jurisprudentie kunnen bijzondere omstandigheden leiden tot het afzien van invordering als het gaat om 'omstandigheden die redelijkerwijze niet of niet geheel te zijner laste' kunnen komen. Artikel 5:25 Awb brengt mee dat kosten niet voor rekening van de overtreder kunnen komen als dat niet redelijk is. Dat is bijvoorbeeld zo als verwijtbaarheid ontbreekt en het algemeen belang sterk gediend is met het overheidsingrijpen.

Gedeeltelijk afzien van invordering van verbeurde dwangsommen is blijkens de jurisprudentie alleen aan de orde als

- aan de last niet voldaan kan worden door overmacht,

- het niet (geheel) aan de last voldaan zijn mede aan de overheid ligt (als de last niet duidelijk is, bijvoorbeeld),
- het bestuursorgaan heeft toegezegd dat niet zal worden ingevorderd of een beroep op het gelijkheidsbeginsel slaagt,
- invordering misbruik van bevoegdheid zou zijn of
- materieel wel aan de last is voldaan, maar het bestuursorgaan zich op een procedureel punt "excessief formalistisch" opstelt.

De bewijslast van de bovengenoemde bijzondere omstandigheden berust bij de overtreder.

4. Bezwaar tegen invorderingsbeschikking.

Het bezwaar van [5.1.2e] beschrijft inhoudelijk zijn [5.1.2e] [5.1.2e] situatie. Uit contacten met de medewerkers van de gemeente van de afdeling sociale zaken is gebleken dat de aanvraag om een uitkering destijds is afgewezen omdat [5.1.2e] [5.1.2e] [5.1.2e] heeft niet kunnen aantonen dat zijn financiële omstandigheden de toekenning van een uitkering rechtvaardigen. Evenzo toont hij niet aan dat zijn omstandigheden matiging van de dwangsom rechtvaardigen, of dat er sprake was van overmacht door psychische omstandigheden. Daarnaast is uit niets is gebleken dat [5.1.2e] pogingen heeft gedaan om andere woonruimte te vinden en zodoende de overtreding op te heffen.

5. Conclusie

Uit het bovenstaande concludeer ik dat er geen bijzondere omstandigheden zijn waardoor de gemeente van (matiging van) invordering zou moeten afzien.

Baarle-Nassau, 14 januari 2020

[5.1.2e]

